

РЕШЕНИЕ

№ 3345

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Калинка Илиева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2760** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. И. Ц. с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8 срещу Решение №715/12.02.2023г. по нахд № 20221110208844/2022г. на СРС, 106 – ти състав.

Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление НП № 42 – 0001497/26.05.2022г., издадено от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, с което на основание чл. 93в, ал. 11 от Закона за автомобилните превози /ЗавПр/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева на Ц. И. Ц. за нарушение на чл. 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 165/2014г. на ЕП и Съвета от 04.02.2014г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението на автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕС) № 561/2006г. на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт /Регламент (ЕС) 165/2014г./.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Правят се възражения, че в АУАН и НП фамилията на касатора Ц. е неправилно изписана като Ц., че не е посочено мястото и датата на

извършване на нарушението. Касаторът счита, че след като водачът е представил удостоверение за дейности, от които е видно, че не е управлявал МПС, не следва да предоставя друг вид данни на проверяващия екип. Твърди, че товарният автомобил е възможно да е бил управляван от различни водачи. Освен това посочва, че за същото по вид нарушение е съставен и друг АУАН.

Ответникът, редовно призован, не се представява.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а въззивното решение на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на обжалване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел за установено, че при проверка, извършена на 20.04.2022г. около 18.40 ч. на АМ „С.“, в район 10км. преди тунел „Л.“ с посока на движение [населено място], касаторът извършвал обществен превоз на товари с влекач марка „Скания“ с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено полуремарке. Установено било, че за периода от 18.59ч. на 08.04.2022г. до 03.47ч. на 11.04.2022г., през който товарният автомобил не е бил използван, в картата на водача не са вписани данни за периодите на друга работа, период на разположение, период на почивка. Деянието съставлява нарушение на чл. 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 165/2014г., за което на основание чл. 93в, ал. 11 от ЗавПр е наложена глоба в размер на 500 лева. Съдът приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, отговарят на изискванията за форма и задължителни реквизити, налице е съответствие между установените фактически обстоятелства и тяхното възпроизвеждане в НП. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изложени са мотиви, че съставеният АУАН и издаденото НП № 42 – 0001488/26.05.2022г. на директора на РД „АА“ са за същото по вид нарушение, но за друг период от време, тоест за различно от процесното административно нарушение. Удостоверение за дейностите на водачите, когато са извън превозното средство не е представено, въпреки твърдението в жалбата. Задължението по чл. 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 165/2014г. не е изпълнено, за времето, през което превозното средство не е използвано, в картата на водача не са вписани данни за периодите на друга работа, период на разположение, период на почивка. Глобата е наложена в законоустановения абсолютен размер. Нарушението не е „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на СРС. Съгласно член 34, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) №165/2014, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф.

Съгласно чл. 34, параграф 1, 3 и 5 от Регламента всички дейности (включително периодите на почивка), следва да се записват в тахографа чрез използване на

подходящи механизми за превключване. И в случай на отсъствие от превозното средство водачът трябва да регистрира дейността си чрез ръчно въвеждане на данни. Въпреки забраната на член 34 параграф 3, изречение 2 от Регламент (ЕС) №165/2014, съгласно който „Държавите-членки не налагат на водачите изискване да представят формуляри, свидетелстващи за действията им във времето, когато не са били в превозното средство“, представяне на удостоверение за дейности. Установено с Решение на Комисията от 2009 г. въз основа на чл. 11, ал.3 от Директива 2006/22, този документ продължава да има удостоверителна сила за вписаните в него факти и при представянето му следва да се зачете, но в случая по делото не са налични данни за представянето му.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 93в, ал. 11 ЗАвПр, доколкото същата съдържа в хипотезата си именно визираното в НП нарушение. Размерът на глобата е законоустановен. Случаят не е маловажен по чл. 28 ЗАНН, както правилно е приел и мотивирал и СРС.

В АУАН и НП е допусната грешка в изписване на фамилията на касатора, която е Ц., а не Ц.. Другите две имена са правилно изписани, посочен е ЕГН, който индивидуализира напълно санкционираното лице. Грешката не е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, доколкото санкционираното лице е индивидуализирано напълно по двете имена и ЕГН.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София - град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 715/12.02.2023г. по нахд №20221110208844 от 2022г. на СРС, 10б – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: